

הנשף פולפרוי

תולדות עיונים הערות

התהומות כתובות מכתבים

בעניין רבייה'ק מרסלב ז"ע

מכתביו מזהרנ"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי ביוראים וציוויליס, הערות וחראות

פרשת נח

שנת תשע"ד

המשך המכתב

אבל את זה לעומת זו עשה אליהם, והקליפה קודמת לפרי, על כן הבעל דבר נאשו באלו השינויים, ומביאו לידי שכחה על ידי השינויים, כי עיר אחותו הוא בהשנים, כי שם אחות הכהורות שהוא היצר הרע כדיוע וכוכ, וכן קודם קריית שמע מרביבין יוצר המאות, שהיה מרברך קריית שמע, ולאחר מכן יוצר אויר לקריית שמע, אך באמת הכל אחד, כי בכל יום ויום שהשם יתרברך מוחדר מעשה בראשית וממנה עתים, צרכין אנו לשומר את הוכרון הטוב, לזכור ולידע ולהאמין שכן השינויים נשבין מאתו יתרברך לטבות האדם לkraine לעובdotיו יתרברך וכו', וכן אנו מברכין ברכת יוצר אויר ובורה חושך עושה שלום ובורה את הכל וכו', המאייר לאדרן וכו' ובוטבו חדש וכו', ואו מיהדים אותו ואומרים קריית שמע ה' אה, לדוד ולהודיעו שכן השינויים שבכל יום ויום הכל מאתו יתרברך וכו'

ועיין מען וזה בערך חיים בתחלתו (היכל איק שעיר א' ענק ה') מה שכתו שם בהזיל: ולא עוד אלא שככל שעה ושעה משתנים העולמות, וכן שעוז דומה לשעה זו, וכי שמסתכל בעניין היילך המילוטות וכוכבים וכו' עי"ש שהאריך בהז, ומביאו שם אמר תיקונים ולבושים דאיו בפזרא לא ללביש ברמשא, ולבושין דלביש ביימה דלא לא לבש ביוםנא, ובזה תבין איך משתנה מעמד ומצב העולמות שהם הלבושין של האין סוף ושינויים בכל עת ורגע וכו' עי"ש, וכל הדברים האלה כוללים במ"ש ריבינו ז"ל שם בחורתה הניל וכו'.

והכל שכן שם התנצלות לומר שעכשו באותו העת ובאותו המקום אי אפשר לי לזכור את ה', כי אדרבא שם דיקא באתו והמקום בו דויא יש לך רומים המיאדרים לך דיקא כפי מה שהוא, לשבח או לבגאי, ואתה במקומך הזה, באותו העת דיקא, תוכל עכשו דיקא לזרור את השם יתרברך ולשוב אליו יתרברך, כי השם יתרברך מזמן עצמו עד אין תכלית מתחילה נקודת הבריאה ומromeו רמזום לכל אדם בכל ימים ובכל מקום, לפי האדם ולפי העת ולפי המקום דיקא. והבן חיטב ודברים אלו למשעה ולהגהה ועזה טבה, וערבר לך מאר בעורת השם יתרברך, כי וזה בדרכינו כמה פעמים שאון שם יושע לעולם, כי השם יתרברך מזמן עצמו ומרמזו לו רמזום כפי הראי לו עכשו והפץ בתשובה של כל הרשעים תמייד, והוא חושב מחשבות לבב יודה ממנה נדה, ועל כן כל אדם ואדם לפיה מעשי עכשי שעשה, וירד ונטהה למוקם שירד ונטהה, אז השם יתרברך מזמן עצמו ומרמזו לו רמזום כפי הראי לו עכשו במקומו ושתעו,ומי שאן לו שלל להעמיך בזה בדעתך, צרך על כל פנים להאמין בו באמונה שלמה, ואוי יכול לזכור את ה' בכל מקום ובכל מן ובכל המדריגות שבועלם, לעמלה או למלה חז', כי השם יתרברך מזמן עצמו בכל יום ובכל מקום ומרמזו רמזום עכ"ל, עי"ש בארכות.

וע"י בליקוטי היל' ברכת השחר (ה' אות כ"ה) ש' בזיל, באמת אנו מאמנים שהוא יתרברך עשה חזרות בכל עת, ובוטבו חדש בכל יום תמיד מעשה בראשית מחרש ממש, שבכל יום נעשים חזרות נפלאות ממש, שלא נעשו מעולם, וכמו בא בדרכינו בשם העץ חיים מהשנים שנעשו בכל עת ורגע, וכמו ש' בחורתה וירוי מקין [ס' ב"ד], וכל עיקר כוונתו יתרברך לרומו ולעוורך כל בני אדם לרוצנו יתרברך, ואנו צרכין לעורר עצמנו בכל יום ויום ולבקר אותו יתרברך על זה, ולברך ברכת קריית שמע, וקריאת שמע, וכשה מלא ובלב שלם, ולשלם כבבנו הوطב למה שאנו מוצאים בפינו בבחינת (ברוכת ג') השמע لأنך מה שתה מזיא מפרק, שאנו אומרים בכל יום יוצר אויר ובורה חושך וכו', ובוטבו חדש בכל יום תמיד מעשה חדש ממש מניל כליל. ע"ע מכתב רל"ג, שם העתקנו גם מליקוטי היל' סfat הד' אות כ"א עי"ש].

וובור אל תשכח בכל עת את החסדים הנפלאים שעשו בעל הרחמים, שיש לנו תורות כאלו ותפירות כאלו, אשר לא היה מעולם עיון לקמן מכ' צי"ג בהם עולם ונושע. יתר מזה אין להאריך, ודוי בזה כתה.

דברי אפיק המצפה תמיד לשמו טוב אמיתי מאתכם, ומעתיר בעדכם

נתן מרסלב

שלום לכל אנ"ש באהבה רכה, חוקו ואמצו אחוי ורעי, ושימו לבכם לכל הדברים הנאמרים פה, ואשר דברנו כבר בכתב ובבעל פה, כי לא דבר רק הוא מכם, כי הוא חייכם לנצח.

אל תשכח לדבר עם ר' ח"ש (לא עליה בידי לבדר מיהו זה) נ"י. נמלכת לשלוח לו מכתב הרצוף, ואם תבין שרואו למוסרו לו, כרצונך תעשה, וה' הטוב יעשה, כי אין לי על מי להשען כי אם עליו יתרברך.

סימן צ"ג

בעורת השם יתרברך, יום א' וירא תקצ"ג

אהובי בני חביבי שייחי.

מכהברך קבלתי בשעה זאת בעת שקרית המכתבים שהגיעו לנו בשעה זאת מקרעמניטשוג מהצדקה מרת אדיל תה' [בת רבייל]. ומר' מאיר ליב [מטעפליק], תלמיד וחבר נאמן של מורהנית, עוזר ה' גדול, עיין ערכו] ור' אברהם בער שיחי' [נדר רבייל], גיגד ועשיר ממופעם. בעת כתיבת המכתב ר' אברהם בערניין אברהם צערן חתן משה הניקס, וכולם קוראים תגר בקהל גדול

ההמשך בדף 4

לכבוד יומה הילולאי
דמן הבעל שם טוב ה'ק'
ז"ע, בחג השבעות

מאמר י"ד:

מאמר: ר' אש ב' ני לר' שרא"ל

ליקוטי אמרים, תורה וشيخות קדושות ממרן אור ישראל וקדשו

רבינו ישראַל בעל שם טוב צוקלה"ה

הנזכרים בספר רבייה"ק, ותלמידו מודרגן"ת, ומשרар ספרי ברסלב

על זרע הבעל שם טוב
הכתוב אומר (ישע' ה. ב)
ופרי הארץ לנאן
ולתפארת
(חי מהר"ן ס"י תקנ"ו)

והיותה הספינה מטופרת ביום כל הלילה עד אור הבוקר, אז נשקט הרוח סערה ויישמו כי ישתוכו, אך לא הנחם למחeo חפצם, כי על ידי הרוח סערה חזרו ובאו סמוך לעכו, בערך מהלך יום, ואחר כך אחר חצי היום נתעורר עוד הפעם רוח סערה גדולה, ונשא את הספינה והיתה הספינה מטופרת וمبולבלת כמה ימים ולילות רצופים, יעלו שמיים ירדו תהומות, ולא היה לבעל הספינה שום עצה איך להמלט, ויחוגנו ייגעו כשבור כל חכמתם תتبול.

וביום ה' שעה י"ב התחלו להוציא המים מהספינה מהמודור השלישי על ידי הפלומפין בדרך בעל הספינה, ודרכם הי' בכל מעת לעת נשתחוו בהוצאות המים רביעית שעה, ועכשו כשהתחלו לשאוב לא הספיקו לשאוב עד אשר הגיעו על הלילה, ונתרבו המים הרבה הספינה מלחמת השיאבה.ohl ולבכו המים גם לחדר שליהם של רבינו ז"ל, ולא יכול לשוכב על המשכב שם, כי גאו המים שם, והוכרה רבינו לעלות על איזה מקום גבוח לשוכב, והאיש שהי' עמו עליה למקומ אחר, כי לא רצוי לצתאת להתראות בפני הישמעאלים, והמים שבسفינה הלבכו ונתרבו בכל פעם יותר ויותר, עד שהוכרחו הישמעאלים לעקור הפלומפין ועשו נלגים, ושאבו על ידם מים עם כלים גדולים, והרוח סערה הולך וחוק מאד ומגודל התגברות הרוח סערה עלו הגלים כמעט עד ל'ב השמיים, והיו כמו הרים גבוהים ובקעות גדלות, והי' כך כל הלילה גם כן, וכשהAIR היה היום בא האיש שהי' עמו ז"ל.

ואמר לו רבינו ז"ל שיש לו חליות הלב מאד מגודל הפחד, כי אני רואה בלביו שאני עכשו בסכנה גדולה, כי אין זה דבר פשוט, אף על פי שאין אני רואה מה הם עושים, אף על פי אין חלב רואה, והאיש הנ"ל ביחס לו ואמר לו אל תפחדו כי ב"ה הכל על נכוון.ohl והליך האיש הנ"ל להמתכל בהאמבר במקומות שם שואבין המים, וראה שכבר יש שם כמו נלים קטנים כמו על הנחרות שלנו, כי הספינה נעשה טעונה ממים בלבד, כי דרך הספינה להיות טעונה עם משאוי ב' חלקים.

בגלא אבות תשיע בנים

[בעת הנטעה בהזהה מארץ ישראל] ובבוקר באו אל הספינה אנשי חיל שקורין בראנד וואך, ורבינו ז"ל עם האיש שלו הנ"ל רצוי עוד לבא להתפלל לפני רגלי הקאיפיטאן ולהתחנן לו שינויו אותם לשוב אל הספר, אך בתוך כך עקרו האנקריים וברחו לצד שהרוח נשאה מלחמת פחד, כי המלחמה נתעוררה מיד, ונשמע קוּלָם מאד ושמו שם על הספינה קול גדול מאד של ההורמאטים והבאםבים ושאר קוּלָות כאלו מעוניינים מלחמה, כי קוּלָם נשמע למרחוק מאד.

ונודל הסכנה והאיימה והפחד שהיה להם או אין לשער, ונפלו למשכב שנייהם יחד, ולא היה להם אפילו מין מים לשותה, כי לא הכינו להם כלום כנ"ל. וזה ברוב רחמיו וחסדיו נתן להם חן בעניין ישמעאל אחד שהוא קעכיר אצל הקאיפיטאן, וננתן להם חן בוגניבא א' שאל קאווי שhoraה ל'כל אחד ואחד בבוקר ובערב. ומהמות החולשה שליהם היו מוטלים על ערש דוי רה"ל, ולא ידעו בעצם היכן הם, כי היו סגורים בחדר שליהם נופלים למשכב, אך זאת שמעו שהיה רוח סערה ונשא את הספינה ולא ידעו לאיזה מקום נשאה.

בששמעו שהגיעו הספינה לאיזה ספר הלקטו מהחדר לחוץ, לראות המקום שהגיעו, וראו שאין זה סטאמבול, ושאלו את היישמעאל הנ"ל ואמר שהמדינה הזאת נקראת אදאל, והם שמעו כבר הנחתם, שכשבא יהודי לידם מצוחה ראשונה אצלם לחקיריבו לקרבן, וכאשר שמעו שזה "אדאל", הלקטו מיד לחדר שליהם וסגרו הדלת בעדים והחבירו עצם שם, והי' עליהם פחד גדול, ועמדת הספינה שם ג' ימים, ואפשר היה בדעת הקאיפיטאן לטעמוד שם עוד, אך שפתאותם עמד רוח סערה ונתקו החבלים של האנקייר, ונשאר האנקייר ביום, והליך הספינה מעצמה ממש, והיה שם צעקה גדולה בין היישמעאלים (המן דהינו געוואלד).

מדובר הורה"צ רבי נחמן מטשערכין זצ"ל, על מון הבעל שם טוב צ"ל, ותורתו ה'ק', בהקדמת ספרו "לשון חסידים":

...בכל תקופתו ושותעתי לנצח הוא רק על ידי התגלות ה'ק' העומדים לנו בעורתו פלה בפרט בעיתים דללו בעקבות משחה אשר התפשטו החושך והגmma ממד כפו ומכפו תדו ובוהו וחושך וכו' ממש, אשר גם ביאנו רודאשווים ז"ע, ראו בן תמהו איך יוכלו בני ישראל ה'ק' לעמדו ולהתחזק עצמו ביראת ה' ואמונהו ה'ק', בתוך התגברות החשובות כהה, וברוך ה' אשר הפליא הפסדו עמנו והקדושים רפואה למכותינו, ובאהרים חיים האלו שלח לנו מושיע ורב קדושים וגורה בזה, עיר וקדישן מן שמי נחיה....

מאמץ מישיב נפש ◆

צ"ו

שאלות על חסידות ברמלכ' ומקורות מפפרי קודש

מאת אחד הרבנים שליט"א

סימן ר"א: יווש בסתור עליון

שואל: אם הוא באמת בן כאשר דברת, כי יש כאן דבר נפלא ונורא מאד יותר ממה שיש במקומות אחרים, ותיקונים נפלאים אשר צדיקים לא הבטיחו על זה, א"כ למה לא ראיינו אצל רבותינו הקורמים לפני המלחמה, שכולם יעריצו כ"כ את הדרך הוה, ואצל' שהוה מהם כמה וכמה אשר סלדו מוה, עכ"פ למחצה לשוליש ולרביעי.

ואל תשיבני כי כל דבר טוב וקדושה יש מעט, כמו להבדיל ישראל בין העמים, וראי ה' בין סתם המון עם, ותאמר שכן הוא בזה, שיש מעט חסידי או מערכץ ברמלכ' בין שאר כל ישראל. כי שונה הדבר לומר, כי הלא הרבים הנ"ל הם אותם שאינם הולכים בדרך התורה, או עכ"פ רק במצבים אנסים מלומדה, אבל כאן מדובר הוה בין ראי ה' וחושבישמו, ורכותיהם צדיקים קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, אשר עברו את השם בכל נימי נפשם, ואשר חז' ברוחה, והגידו ואמרו מה שראו למעלה בשמיים ממש, וא"כ אין לומר עליהם שח"ז נוכנים הם בארץ.

ובאמת זה קשה לי יותר מכל הקשיות, כי הלא הנה הם אבותינו ורכותינו אשר מפיהם אנו חיים, ומפיהם חי אבותינו הקודמים, ואיך נאמר שבדור הזה נתחכמו וראו את החודש, מה שלא ראו אבותינו הקודמים.

הנה כתוב רשי"ע מה"פ (ישע"ח) וחכתי לה' המסתיר פניו, אין לך נבואה קשה כאלה שעה שאמר משה ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא ואף בו ביום הבטיחים ועננה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפני זרעך, נמצאה כי הרע האמור כנגד כי לא תשכח מפני זרעך, והוא ואנכי הסתר אסתיר, שהכוונה כי התורה שמתחלת (העשרת הדברים) בתיבת אנכי, היה ח"ז בהסתורה שבתוכה הסתרה, וזה הנבואה הקשה ביוותה שהוא שכחת התורה למחרי, והו רע האמור ביותר, ואיך אמר רמי בר יוחק אל ע"ז שהוא מייל מעלייתא.

והנה בראש לקו"מ כשבמא מירא זו שהבטיחה רשב"י שלא תשתח תורה מישראל על ידו, מביא ראייה ממש"כ בזוהר (ח"ג קל"ד) בהאי חבירא דאיחו ספר הזוהר ייקون בה מן גלותא, ולכוארה כאן רואים שע"ר רשב"י תהיה השכחה התורה. ועפ"י הנ"ל מכואר הכלל, כי באמת מן הפסוק הנה ימים באים וגוי, למדנו ח"ז שתהיה שכחת התורה בפשטו, היינו שישכחו סברת הלימודים, ולא יוכל לבקר הhallot כדבורי, ולפי דבריהם נמצא כי ממש' ואנכי הסתר אסתיר פני, זה קאי על לימודי הhallot הנ"ל.

וע"ז בא רשב"י לתרץ שלא יהיה כן, רק הוא יביא כה הקדושה גדולה בעולם, שיעיז לא ישכח בירורי halot, רק שלא תהיה halot ומהנה ברורה במ"א שע"ז מרמז הפסוק הנה ימים באים, וכן שbamota אנו רואים בזמן הזה הדור האחרון, שיש בירורים נפלאים בכל מקצועות התורה באופן נפלא מאד, אבל אין halot, וכך על דבר יש מחלוקת בין שיעור. אבל הפסוק של ואנכי הסתר אסתיר לא יכול לעלות ע"ז, כי זה לא נקרה הסתרה גדולה מאד, וע"ז יש הפסוק שבמאמר הנ"ל אחר שמגלה שע"ר רשב"י לא תשתח הצדיקים הללו, שהם רשב"י והנשכין לאחריו הארי"ל והבעש"ט והונמ"ה, כמו שבלקו"מ (במאמר הנ"ל) לאחר שמגלה שע"ר רשב"י לא תשתח התורה, מסיים ועכשו יש נنم"ה, כי רפואה זו לשכחת התורה הוא ע"ר רשב"י והנשכין אחורי, צדיקים גדולים ייחדי הדורות, עצם גדולות תהיה נשכחת מרוב אנשי העולם כנ"ל, שע"ז נאמר ואבדה חכמת חכמי וגוי, כי עפ"י שהחכמים הגדולים הללו יגלו חכמתם הגדולה בעולם, עכ"ז תהיה נאבד מרוב בני הדור, ובוודאי שע"ז שייך לומר הפסוק של ואנכי הסתר אסתיר פני וגוי, שהוא ממש עניין של הנני יוסיף להפליא את העם הזה הפלא ופלא וגוי, שלא די למדנו תורתם הקדושה של החכמים הנ"ל, עוד זאת יחלקו עליהם ויסתרו את גדולותם, והכוונה במאמר הסתר אסתיר פני, היינו שמי שנקרוא מאן פני האדון ה' דא רשב"י (וזוהר ח"ב ל"ח) הוא יהיה בבחיה הסתרה. והטעם על הפלאה דיקיא משום שלימודו של רשב"י הוא קירוב הגאולה כמ"ש בזוהר, עכ"ץ צריך שיהיה ע"ז הסתרה, רק שרשב"י החליף הסתרה של עצם התורה להסתורה על תורה ועל מעלוותיו, ועל הסתרה זאת מירי רב, שהוא דיקיא ע"ז יכול להיות קירוב הגאולה, כשהיא

תהייה ביטול הבחירה, וגם רשב"י בעצמו מסכים להסתורה ושכחה זו, ובזה מירי בדר"א זוטה ובזוהר.

וע"כ העתיקו הר"י"פ והרא"ש דברי רב למסקנה, והם ג"כ למוד להלכה למעשה, שידעו כל אותן שרצו שלא תשתח התורה מהם, שצריכין לעסוק בדברי רשב"י והנשכין אחורי דיקיא, כי גזירת שכחת התורה נשארה אפי' אחר הבטחת רשב"י, רק שנתהלך משכחת halot להסתורה מלעלת גdots הדרות מעמידי התורה, ועכ"ז לא יתפתטו אחורי שיטת בני אדם שלא לילך אחורי הצדיקים הגדולים הללו, וכאליו יש קיום להסתורה בלי להתפרק בדרכיהם הללו, כי זה א"א כי בע"כ ישאר שכחת התורה, ומה שהדבר נשאר בסוד, אין זה לפוי שאין צריכין לו, רק אדרבה והוא הסימן שצרכין להדבר מאד, ורק באופן זה של שכחה, היה יכול להיות הצלת התורה, ומ"ש שלא יתפרק בזה, בע"כ יכול תחת שכחה האחרת, ובעווזהשיות נתרצzo כל הדיווקים.

אבל ההסביר הזה שיריך רק כלפי עובי השם באמת, שמחפשין את האמת בלי חשבונות עצמים של כבוד ושם חשוב, ומכ"ש חשבונות של

מאד על שלא באתי על החתונה [חתונת הרה"ח ר' יצחק אייזק זל] חתנו של רביזל כי אשתו הי' הרבנית הצדיק מרת שרה בת רביזל, והרבנית ברקה מרים הי' בת אחויה הרבנית הצדיק מרת אליל בת רביזל. הרבנית מרת שרה שבקה חיים לכל זו בשנת תקצ"ב בשבח הנוכה, ומיד אחר' נשא הרה"ח ר' יצחק אייזק הק נבל את הרבנית מרת אליל כמ"ש בעית לעלי מכתב סדר (יעין מי מורהנית חאות קי'). ושוב אח'ך התהננו הילדים בנהיטה, החתונה היה שחן החתן וזה הכלה שניהם היו נכדים מוביזל, וכותבים שהחתונה מתעכבה עד ראש חדש כסליו אם ירצה הה, וששהכרה שאבאו לשם עם כמה מאנ"ש, בעלי שם תירוץ, וכעת יש כמה סברות לבני שאסע אמר ירצה הה עלי החתונה, ואכתוב לך בעזורת השם יתרברך, כי מהסתם לא אסע בשבע ואתך, רק אחר שבת קודש אם ירצה הה. וטוב שתהיה פה על שבת קודש או אחר כך מיד, כי מי יודע איך תהיה הנחיצחה שליך, כי אחר שבת אם ירצה הה אין יודע בעצמי متى אסע לשולם אם ירצה הה, וככפי דעתך לא אסע תיקף אחר שבת אם ירצה הה, אך אף פי כן טוב שתהיה תיקף אחר שבת הבאה علينا לטובה אם ירצה הה, או על שבת קודש ננ"ל. והពוטם יעשה, כי לעת עתה קשה בעיני מאד מאד הנסיעה הזאת, הה יגמר בדי לטובה.

הה' והובים קבלתי, ובכבר הקדמה צויתי להאמן שיבא אליו לתקן התפלות לכורכם, הה' יהיה בעורנו לבנות ימינו באלו התפלות הנוראות, אשר כמוום לא היה בעולם [יעין סוף מכתב צ"ב תורות באלו ותפלות כאלו, אשר לא היה מעולם, ועי' מש"כ מורהנית בקדמת הליקוטי תפלה בחו"ל: "הנה מעלת אלו והפלות בין כל משכל החפן באמת ובתמיות, כי תפליות כאלו עדין לא היו בעולם, והמלאים כל טב בית ישראל ע"כ, ועומדק דבריו הק' מוסרים עפי דבריו ר' רביה"ק בליקום ח'ב ס"י כ"ה שכשועון מותרת תפלה עלין שעשויים גודלים, ומבוואר בשיחות שעילין שעשויים מה שאר מימות פעילים לא עיל, ודברי קדוש היללו ביראות בליך'ה ח'ל ר'ח ה'ה, וזה יונן דבריו רק' כאן, וכנראה שננו ר' יצחק שלח סיכם לאביו מורהנית זל כדי שיכר לו התפלות], ואם אנו עכשו בדורותם כאלו בעקבות ממשיא אשר נעשה עם כל אחד מה שנעשה, כאשר יודע כל אחד בנפשו, נגיד וזה החמל علينا השם יתרברך, והקדמים רפואה למכה מה שלחה לנו מוקדם מושיע ורב האמת להציגנו על ידי התגלות היזורי תורה הקדשה, החידושים הנפלאים והנוראים וככיו שהם מעיני היושעה האמתיים, וביותר על ידי אלו התפלות, אשר אי אפשר לבאר בכתב ובבעל פה עד הימן מגעים טובות וחסדים של אלו התורות והתפלות והמשיות והשיחות הקדושים וכו', וכל קדושת ההשאהר שהשארה בזה העולם.

ועל כולם כחו הקדוש, העיוז והגבור וכור העולה על הכל, אשר הבטיחנו והזהירנו לסמור על כחו הנורא (יעין חי מורה"ץ דופיט אויף מיין ח). ובכורך השם יש לנו על מי למסור בעזורת השם יתרברך, ובכבר ידעתם מה שדרבנו בשם זו"ל (יעין חי מורה"ץ סי) מה שאמר אם עמכם געשה לך, מכל שכן וכל שכן עם שאר אנשים החולקים מתנו, שאים שוקרים כל על תיקונים וכו', השם יתרברך יرحم ויחוס עליינו ועל עמו ישראל ברוחנות האמיתית להוציא את ישראל מעוננות, אשר באמת אין נאה להם שם עזון כלל לפִי רוחניהם וכו', וקשה עליהם לשבול מושאוי הזאת של עזון רח"ל, אפילו יומ אחד (יעין ליקירם ח'ב ס"ז), השם יתרברך יرحم, השם יתרברך רחם.

יתר מזה אין פנאי כלל להאריך, כי דעתך אינה צלולה כלל מחייב ספיקות הנסיעה שנתהווה עתה בשעה זאת. השם יתרברך ידריכני באמתיו וילמדני איך להתנהג באמת, כי אילו בלבד תקוטי (יעין במכتب צ"ד).

מודעה משמחת ובקשה

בהתה שסידרנו כל תלמידי רביזל על סדר הא"ב בסדר יפה אף נעימים, וכן יש תחת ידיינו מסודר כל תלמידי מורהנית זל על דרך זה, וכן זכינו בעוזה"ת לסדר הספה"ק **"עלים לרופאה - מכתבי מורהנית"**, עם העורות ובירורים על כל מכתב ומכתב, בתוספת מכתבים מכת"י, עד שפניהם ולכן הנני פונים בבקשת הנוראה מאנ"ש היקרים, מי שרווצת הזכות ליתן יד ועזר להדפסת הספרים הקדושים הללו יפנה אלינו, וחוכות הרבים תלו בו.

ברכת מזל טוב לאנו"ש

מו"ה יצחק זאב שווארטץ נ"ו, מויליאמסבורג
לרגלי שמחת הולדת בנו ני"ז
חתן הרה"ח מחשובי אנ"ש
דולה ומשקה מתורת רביזל
מו"ה יצחק פריעדמאן שליט"א, מויליאמסבורג
יזכו להעמיד דורות ישרים ומברכיהם, עד ישראל סבא
ובתகרובות לרבייה"ק, אכ"ר

כוונת העורות והצינונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצוניינו בעזיה להודיעם כל המכתבים עם העורות כדי לזכות את הרבים, וכן נשמה לקבל באימיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מורהנית ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידיינו הנה מותקן, ויאשר כוחם למפרע

למלתנים למערתת וכן לעתם מאמורים להופיע בחגש סופר, אע' להערות וט מי שברצען שיגען לחגש סופר על יד האימעל, פנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

או להעתקה: **845.781.6701**

לזהודה על מול טוב לאנו"ש, יש לשלו והזעה (עד יומם ג' בשעה: 09:00 גנקר):

שיעורים אוסף אידיש אין ספר ליקוטי מורה"ן!

לימוד ספרה"ק ליקוטי מורה"ן בכל יום
מן קען הערן אוסף אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
עמור בספרה"ק ליקוטי מורה"ן

718-855-2121

געלערנט "אוסף אידיש" מיט אל אחר'ן הסבר, לוייט די
מפורשים און לוייט ווי עס איזן מבואר אין ליקוטי הלבבות
חזק ואומצאו אוחזי לממור פטרוי "בכל יום", ולעין ולחפש בום למצוא בהם
בכל פעם עצוץ להציג נפשיכם (על' מכתב שי)